

dage paa Hospitalet, der har været 652 579. Den samlede Udgift til Hospitalets Drift har i samme Finansaar udgjort 3 227 415 Kr. 71 Ø., Indtægten 731 572 Kr. 49 Ø., deraf Betaling for Kur og Pleje 344 549 Kr. 10 Ø. og Refusion gennem Forsørgelsesvæsenet 364 904 Kr. 31 Ø. (Beretning om St. Hans Hospital for sindssyge 1929—30, Side 13 og 17). Hertil kommer yderligere Sindssygeafdelingen paa Københavns Kommunehospital samt de Patienter, der af St. Hans Hospital er anbragt i kontrolleret Familiepleje.

Hvis København efter Lovforslagets Vedtagelse kun deltager i Tilskuddet efter samme Regler som hidtil, altsaa holdes udenfor Loven og som hidtil oppebærer Godtgørelse efter Loven af 1884, vil det Beløb, hvoraf Københavns Kommunes Godtgørelse beregnes, nemlig Udgiften til Driften af Statens Sindssygehospitalet, vokse med det Beløb, Statens Sindssygehospitalet hidtil har oppebaaret i Betaling for trængende Patienter, der henligger for Kommunernes Regning, ca. 2 600 000 Kr. om Aaret, og Godtgørelsen til Københavns Kommune vil da efter det nuværende Forhold mellem Folkemængden i og udenfor København forøges med ca. 530 000 Kr.

ad Spørgsmaal 3). Der er ingen andre Kommuner, der har en til Københavns svarende Stilling, men det findes dog rigtigst at gøre opmærksom paa, at der forskellige Steder udenfor København findes ikke ubetydelige kommunale Sindssygeanstalter eller Sindssygeafdelinger paa kommunale Hospitaler, saaledes f. Eks. Sindssygeafdelingen paa Frederiksberg Hospital, Sindssygeafdelingen paa Roskilde Amtssygehus, Holbæk Amts Sindssygeanstalt, Sorø Amts Sindssygeanstalt og Sindssygeanstalten i Stege.

Til disse kommunale Anstalter ydes af Staten i Henhold til Bevilling paa de aarlige Finanslove et Tilskud (fra 65 Ø. til 1 Kr. 50 Ø.) pr. Patient pr. Dag, beregnet efter noget forskellige Regler for de forskellige Anstalter.

Efter Lovforslagets Vedtagelse vilde Staten formentlig paatage sig at afholde samtlige Udgifter ved trængende Patienters Kur og Pleje paa disse Anstalter, en Udgift, hvis Størrelse ikke uden nøjere Undersøgelse lader sig oplyse.

Otto Madsen.

Til Socialministeriet.